

Sleutelen aan de vervangingsinkomens

Om te weten wie recht heeft op welk vervangingsinkomen, moet je je weg kennen in een heel kluwen van wetgeving en in heel wat domeinen. De regeling is anders in de regelgeving voor pensioenen, invaliditeit en werkloosheid. Er is een onderscheid tussen de stelsels voor zelfstandigen, werknemers en ambtenaren; en ga zo maar door. Als meerdere personen in je gezin recht hebben op een uitkering of een gezinslid een inkomen uit betaalde arbeid bekomt, kan het plaatje nog ingewikkelder worden.

Neem bij voorbeeld de invaliditeitsuitkeringen. Het bedrag van het inkomen uit de ziekte-uitkering is onder andere afhankelijk van je gezinssituatie en eventuele andere inkomens binnen je huishouden:

- ofwel ben je *alleenstaande* en krijg je een uitkering als *alleenstaande*
- ofwel woon je samen met iemand met een eigen inkomen en krijg je een lagere uitkering omdat je een *samenwonende* bent.
- als het inkomen van die persoon waarmee je samenwoont lager ligt dan een bepaald bedrag, dan heb je toch recht op een uitkering als *alleenstaande*.
- ofwel woon je samen met iemand zonder inkomen (of met een zeer laag inkomen, waarbij er een grensbedrag is voorzien in de reglementering). In dat geval ontvang je een hogere uitkering want je bent *gezinshoofd*.

Uit het leven gegrepen: pensioen + 12 euro = invaliditeitsuitkering - 347 euro!

Seutelen aan de ene uitkering, kan dus verstrekkende gevolgen hebben in dit kluwen van regelgeving. Zo beleefde Tony enkele maanden geleden een onaangename verrassing. Door een ondoordachte overheidsmaatregel daalde zijn invaliditeitsuitkering met zo maar eventjes 347 euro per maand. Een zoveelste feit dat aantoont dat de nieuwe federale regering moet sleutelen aan de vervangingsinkomens.

Tony is 48 en woont samen met zijn 88-jarige moeder in een bescheiden huisje in het landelijke Leest. Wegens aanhoudende gezondheidsproblemen staat hij al een aantal jaren op invaliditeit. De moeder van Tony leeft van een bescheiden pensioentje als zelfstandige en ontvangt 754 euro per maand. Omdat zij tot voor kort onder het 'grensbedrag' bleef, werd zoon Tony beschouwd als gezinshoofd op dat moment een invaliditeitsuitkering van ongeveer 1.097 euro. Tot Maria het nieuws kreeg dat haar pensioen met 12 euro per maand zou verhogen. Op het eerste gezicht goed nieuws natuurlijk. Maar de gevolgen daarvan waren uiterst pijnlijk. Want door die extra 12 euro per maand overschrijdt Maria's pensioen nu het grensbedrag. Daardoor wordt Tony niet maar als gezinshoofd beschouwd, maar als een alleenstaande, waardoor zijn inkomen in een gemiddelde maand zo maar eventjes met 347,36 euro vermindert! Hij ontvangt nu nog slechts 750 euro uitkering per maand.

Annelies Vanbrabant is stafmedewerker bij Ziekenzorg CM en staat in voor de belangenbehartiging van chronisch zieke mensen.

Wetgevend werk aan de winkel

Ziekenzorg CM en CM ijveren al een tijd lang voor een verbetering van het inkomen van invaliden. Wellicht las u in vorige nummers van *Onder Ons* over de verschillende acties die Ziekenzorg CM in dit verband heeft gevoerd en over onze eis om de uitkering met 6% te verhogen – voor de gezinshoofden moet dit zelfs 16% meer worden. Tientallen politici tekenden, in het kader van de actie 'vijf na twaalf', een engagementsverklaring over dit eisenpakket. We durven dan ook hopen dat een nieuwe federale regering hier spoedig werk van maakt.

Maar de situatie van Tony en Maria toont nog een ander knelpunt aan: de reglementeringen voor de verschillende vervangingsinkomens zijn absoluut onvoldoende op mekaar afgestemd. Het is al te gek en onaanvaardbaar dat een gezin aan de ene kant 12 euro per maand meer krijgt, om er aan de andere kant 347 te verliezen.

En zij zijn zeker niet de enigen met dit probleem. Er zijn van tal van gelijkaardige situaties denkbaar waar gezinnen voor een voldongen feit staan, waar de eindjes aan elkaar knopen op een onverwacht moment nog moeilijker wordt door een wijziging in de wetgeving. Het is duidelijk dat er maatregelen moeten komen voor een beter afstemming op elkaar van de verschillende uitkeringsstelsels, zodat dergelijke situaties niet meer kunnen voorkomen.

Zo'n afstemming is wellicht een ingewikkelde

uitdaging. Zeker omdat hier verschillende diensten en ministeries over gaan. Maar ze is daarom niet minder noodzakelijk. Op dit ogenblik is er niet de minste interpretatieruimte en kan men niet anders dan de wet toepassen. En dat betekent helaas, zoals in het geval van Tony, maar ook van een ongekend aantal andere mensen in een zelfde situatie, dat men door aan de ene kant wat bij te geven, dit een groot inkomensverlies inhoudt aan de andere kant. Een ongewild, maar daarom niet minder pijnlijk gevolg! Zeker omdat het mensen treft die *sowieso* al te maken hebben met een beperkt inkomen.

Er is dus duidelijk wetgevend werk aan de winkel!

Annelies Vanbrabant

Peilen van schatten

Studiedagen, mensen zouden het niet moeten doen. Onze hersenen kunnen maar een beperkte hoeveelheid informatie aan en wanneer toonaangevende intelligentia – zoals dat zo mooi heet in die kringen, alsof het over muzikale bacteriën gaat – u rond de oren slaan met cijfers, grafieken en een exponentieel veelvoud aan nuances, dan krijg je na een tijdje structureel last van *vertigo*.

Maar, in alle eerlijkheid, 'Vlaanderen gepeild' is toch wel een erg goed onderbouwd en kwalitatief hoogstaand instrument om even in de geesten van 'de mensen' te kijken. Met 1.500 Nederlandstaligen (tussen 18 en 85 woonachtig te Brussel of in Vlaanderen) en een solide